

Nytt utflyktsmål för Söder-borna

Så har äntligen det imponerande Nacka-monumentet kommit på plats. Olle Adrins pampiga skapelse står i hörnet Katarina Bangata-Brännerigatan, ett enkelt stenkast från den plats där »Nacka« mest vistades under sina ungdomsår, i hemmet på Katarina Bangata 42.

Professor Adrins konstverk innebär ett nytt utflyktsmål dels för många konstinresserade, dels för den stora massan Nacka-supporters som minns hur den store lille bolltrollaren hänförde och roade åskådarna.

1979 väcktes den motion i Stockholms kommunfullmäktige av Leif Hjärpe (s), som äntligen givit ett märkbart resultat och det råder ingen tvekan om, att monumentet varit efterlängtat av många. Det är dessvärre så sällan som berömda idrottsmän eller driftiga ledare inom vår största folkrörelse hyllas på detta remarkabla sätt.

ETT FÄTAL METER från »Nackas« och familjens bostad på Katarina Bangata 42 står nu professor Olle Adrins imponerande monument över den framlidne bollkonstnären.

LARS-GUNNAR BJÖRKLUND kunde vid invigningen av Nacka-monumentet hälsa bl a sönerna Evert och Giorgio samt bröderna Georg och Karl-Evert välkomna.

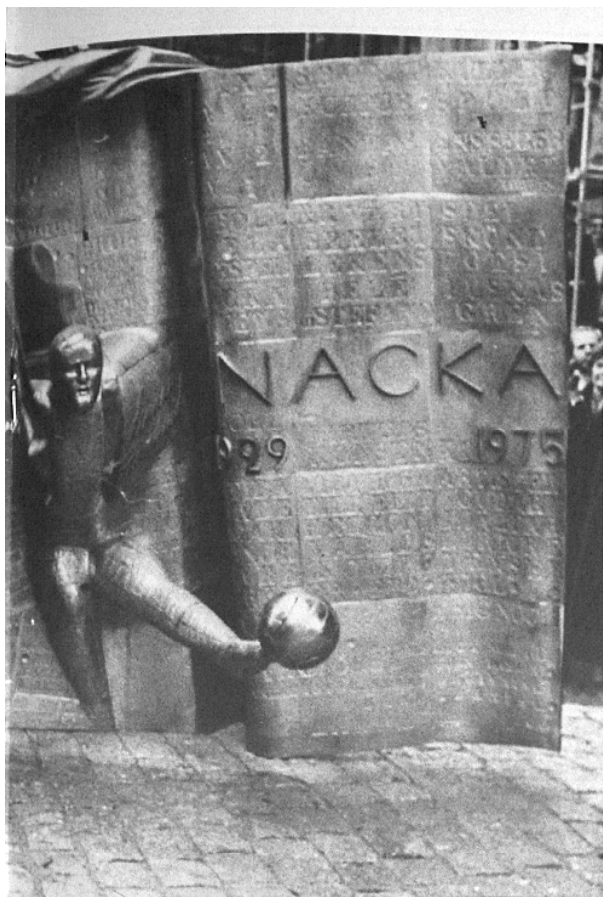
»Nacka« har äntligen ko

Genom åren är det en handfull duktiga idrottsmän och skickliga ledare som hedrats med statyer. De som faller oss i minnet är Erik Lemming, spjutvärldsmästaren i seklets början, Gunnar Gren, bollchärmören från Götet resp Victor Balck, Helge Berglund, Edvin Wide och Eric Persson, den fantastiske MFF-hövdingen.

Den senaste som ihågkommit är Lennart »Nacka« Skoglund, bollkonstnären från Söders höjder och Hammarby-AIK-Inter etc.

När det väldiga monumentet avtäcktes sista septemberlördagen i närvaro av säkert 1 000-tals supporters eller nära vänner, så formade sig det hela till en anslående högtid. Även om vädrets makter inte var på sitt allra bästa humör.

Att ceremonin blev så lyckad samtidigt som den bar värdighetens prägel kan bero på själva ramen med bröderna Georg och »Yae« som närmaste vittnen tillsammans med »Nackas« söner Evert och Giorgio.

Ny samlartallrik

Vid Hammarbys rådsmöte den 15 oktober 1984 beslöts, att till årsskiftet ge ut en samlartallrik som fortsättning på serien med motiv från föreningens olika sektioner.

Vi börjar, efter klubbmärket, med fotbollen. Motivet är hämtat från den i höst invigda statyn över »Nacka« Skoglund.

Skaparen av detta mycket uppmärksammade verk, professor Olle Adrin, har lovat signera tallriken, vars försäljningsöverskott går till föreningens ungdomsverksamhet.

Tallriken är vit med grön text och stålgrå bild. Upplagan är begränsad så försäkra dig om ett exemplar genom att beställa snarast på kansliet. Pris: Ca 125 kronor.

SOUVENIRFÖRSÄLJNINGEN/SD

mmitt hem...

Dessutom hade Milanos konsul Åke Lindblad rest upp för att övervara det hela. Han vittnade i ett kort och kärnfriskt tal om hur stor den lille Skoglund var under sina aktiva år i Italien.

— Ingen som är här kan förmodligen göra sig en föreställning om hans storhet, menade konsulen, som pekade på en sak som underströk vad han menade.

— Sen »Nacka« lämnade jordelivet har ingen av Inters skickliga spelare fått använda tröja nr 11...

Ett tecken så gott som något på den skoglundska populariteten. Han var helt enkelt avgudad av de bolltolkiga italienarna.

Mästerligt arbete

Lars-Gunnar Björklund, bättre konferensiar än de flesta, såg till att det som skulle sägas blev sagt i rätt ordning och han var inte sen att strö

rosor för den framlidne bollstjärnan.

Skrivaren av dom här raderna fick också chansen att i all korthet summa ihop vad »Nacka« betytt ur Hammarby-synpunkt och idrottsborgarrådet Ingemar Josefsson träffade många gånger mitt i prick, när han bedyrade vad »Nacka« betytt för svensk fotboll i allmänhet och huvudkommunens i synnerhet.

Konstnären, genomsympatiska professorn Olle Adrin fick sin beskärda del av applåder, när täckelset så småningom föll. Vi som följt den nyförvärvade vännen Olle under arbetets gång har verkligen blivit imponerade av den minutiösa, ja, nästan moderliga omsorg som han lagt ned på detta gigantiska verk — två ton rostfritt stål och preparerad på sånt sätt, att det för evärdeliga tider står sig mot tidens tand i form av regn, rusk och alltför hårda vindar. Nu hoppas man bara, att klämfingriga håller tassarna borta från monumentet och inte våldför sig mot den imponerande skapelsen.

På tal om Olle Adrin är han född och uppfödd i Hallstahammar och när brukslaget därifrån var som bäst i fotboll hörde Olle till de ivrigaste i supporterskaran. Han var dessutom duktig jazzmusiker i sin ungdom och faktum är, att det här med musik och

idrott har många gemensamma beröringspunkter...

Initiativ från Söder

Att Nacka-statyn blev verklighet till slut är till stor del Leif Hjärpes (s) förtjänst. Det var han — en nog så typisk Söder-kille — som väckte motionen för några år sen i fullmäktige.

— Jag var ofta ute och flanerade i stan. Under mina promenader runt undrade jag varför bara kungar — antingen sittande på hästryggen eller stående — skulle bli statyer. Varför frågade jag mig.

— Nå, »Nacka« var ju på sitt sätt också en kung. I fotboll. Och så skrev jag motionen.

Nu har den äntligen fått sin plats och är det något man skulle vilja rikta en anmärkning mot, så är det just placeringen av konstverket. Visst är Katarina Bangata 42 det hus, där Lennart växte upp men området ligger trots allt en smula »offside«, om vi ska använda oss av fotbollspråk. Gatstumpen är svår att hitta för gemene man och omgivningen till i första hand det gamla sjukhus, där enligt uppgift Herman Göring en gång satt inspärrad, är inte den mest betagande.

Var platsen den rätta?

Hade inte Söderstadion varit den idealiska platsen? Det var dock där som han — undantagandes alla förnämliga soloframträdanden på San Siro — som »Nacka« slog den där historiska hörnsparken 1946 och som är motivet i Olle Adrins mästerverk. Lägg märke till den härligt sträckta vänstervristen, den kalla blicken mot bortre hörnet och den självsäkerhet som präglade tillslaget på bollen...

Bortsett från placeringen är vi i Hammarby stolta över att ha medverkat till en del av den fotbollsuppfostran som Lennart Skoglund fick. Innan han via en snyggare gå-bortkostym och en ulster gick till dåvarande AIK-ledaren Herbert »Banken« Olsson och den butik på Biblioteksgatan (Sörmans) för att för den blygsamma övergångssumma in i naturen bli »svarting«.

Den ljushylte bollsridaren återvände dock till Hammarby efter hemkomsten från Italien och hann t o m vara med i svenska landslaget i sin elfte landskamp som hammarbyit.

Och nu har han som sagt kommit hem igen...

SA